

To, že mají "Libri prohibiti" v podtitulu "nezávislá knihovna" by mohlo vzbudit pochybnost, vzhledem k dost jednostrannému obsahu děl i autorů, u toho, kdo neví, že knihovna dostává výpověď od ČÚ. Tím svou nezávislost dokumentuje více než dostatečně. Ta instituce, která nechápe, že mít na reklamním štítě jedinečný slogan v celé Evropě ojedinelý; je tou zvláštností již se vchází do historie nejen jako budova z

LIBRI PROHIBITI

nezávislá knihovna a čítárna

Podskalská 19, 128 00 Praha 2

2. patro, číslo dveří 212

Otevřeno: Pond. - čtvrtek

13⁰⁰ - 17⁰⁰

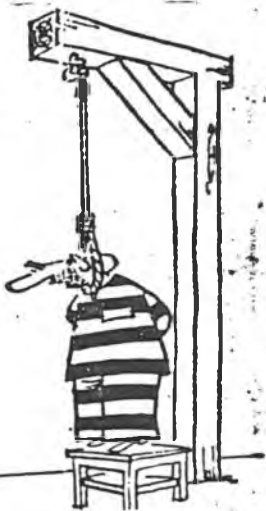
telefon: 29 71 51 - 5 linka 308

JÍŘÍ GRUNTORÁD

Oldřichova 23
128 00 Praha 2

telefon: 43 77 78

KRKONŠKÉ NOVINY

KOZINA 1991: „Co bych se zlobil, soudruhu soudce, vždyť právě Vy mě budete po sametové revoluci rehabilitovat!“
(Milan Lípovský)

cihel a pochybných byrokratických rozhodnutí stáda úředníků. V.H.

Člověk už nemůže poslouchat ty stesky našich justičních a i jiných orgánů, kteří stále prohlašují své verze o nedostatku právníky i jinak vzdělaných odborníků na zdůvodnění dosavadní okupace těchto postů komunistickou byrokracií /nestotožňuje se s členstvím v KSČ/. To, že Čína i za současného komunistického režimu přeplácí odborníky v důchodovém věku z kapitalistického Západu do svého hospodářství jim neříká nic. Bylo a stále je dost našich exulantů, špičkových odborníků s demokratickou školou i praxí, jež mají zájem pomoci budovat demokratické instituce v naší zemi, která je i jejich vlastí. Setkávají se však s vyloženou arogancí a nezájmem. V.H.

u v n i t ě ř č í s l o :

1. Jiří Gruntorád: Zpráva o Libri prohibiti.
2. Břetislav Rohlíček: Hra o demokracii /fejton/.
3. Otakar Zoufalý: Obstáli jen Havel a Ruňl.
4. Dr. Dušan Novák: Nástup krajní levice. /Nár. politika/
5. Václav J. Vostřez: Organizace kanadské výpravy na společnou děkovnou pout exulantů na Velehrad 5.7.1992
6. Nedělní Hlasatel - Zvoný domova

Předpokl. cena: 1,- Kčs MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975

o b n o v e n o 1987 ročník 8 číslo

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: M. Zemanová, J. A. Varga

24.11.1991 - uzávěrka

Hra o demokracii (fejton)

Břetislav Rohlíček

O divadelním programu Občanského fóra se teď v našem 'domě' (Československu) hovoří na každém kroku. Diváci většinou neví, jak ta různá divadla skončí, ať jsou dlouhá nebo krátká. To udržuje napětí, zvláště mezi těmi, co se za komunismu naučili číst detektivky. Teď mají různých zápletek ve skutečném životě tolik, že i dnešnímu Sherlocku Holmesovi by to kolikrát pořádně zamotalo hlavu. Zvláště ty hry bez konce!

Už dříve jsme se zběžně zmínili o seriálu tragedií nazvaném 'Ekonomická reforma'. Tedy, oficiálně ne tragedií, ale podle toho jak tomu všechno nasvědčuje. Scénář byl napsán jako situační komedie, jak jsme již uvedli, lehčí žánr. V oficiálních masových informačních prostředcích se o tom mnoho hovoří, zamlouvá se to, omlouvá, vymlouvá, blábolí. Leč, lidé již byli za ten rok s OF mnohokrát oblaflnuti a tak se začínají dívat na věci s odstupem. V koutku srdce optimisticky doufají, že ty blamáže musí jednou skončit. Tak či onak. I

2 Denni Hlasatel

30. dubna 1991

Hra o demokracii (fejton) ...

kryptokomunismy a kryptosocialismy musí skončit tak jako skončily jejich ortodoxní protějšky.

Co že vlastně jsou ty hry bez konce? Podívejme se na celou věc asi takhle. Jsou hry krátké, jako třeba když si OF řekne, že uspořádá v červnu v Praze 'Konference o listině základních lidských práv', nebo později 'Symposium o demokracii'. Každý ví, že v listině lidských práv je v principu zakotveno právo na spravedlivé volby. Podobně mnoho lidí zhruba ví, co je demokracie. A tak když se taková 'Konference' nebo 'Symposium' uspořádá v našem 'domě' teď, tak to budou dvě frašky. Něco jako v Molierovi, OF a jeho zástupci jako pořadatelé budou v roli pokrytců. Budou hovořit o nutnosti minimálních práv pro obyčejné lidi a nutnosti demokracie. Sami zatím zajišťují v 'domě' demokracii jen komunistům a z obou voleb zhyli jeho podvodů jen nehorázný paskvil.

Z příkladu vidíme, že konference a symposia jsou hry krátké. Jsou to dnes za vlády OF obyčejné frašky. Jelikož cizinci nehovoří ani česky, ani slovensky a ve veliké většině neznají vůbec život u nás, může se jim nabídnout nějaký přitažlivý titul, zkrátka cokoli. Neporozuměním vtipu může totiž každá fraška vyznít jako vážná věc. Něco jako 'Mnoho povyku pro nic'. Název, jak jsme také už z předšlých her OF poznali, je to poslední. Žádný si s tím hlavu neláme. Tak za éry OF zvláště dnes, jsou krátké hry určeny především pro dojem v cizině. Jsou to všelijaké jednoaktovky a mnohdy frašky.

Všeho moc škodí. Pořád jenom ty frašky. Jako by nebylo nic důležitějšího. Stává se z toho banální stereotyp.

Pro nášince však napsalo OF ty delší hry. Hlavně se vždy chlubit scénáři. Jako jsou hrátky o zasedání parlamentu, dramata o jednání různých zákonů, mnohdy na několikere pokračování, o vyhazování právní a soudní dokumentace. Pak to jsou dlouhé tragikomédie o napravování křivd z minulosti a soudní i mimosoudní rehabilitace.

Zaznamenali jsme zatím dvě závažné hry bez konce. O jedné, nazvané 'Hra o bidě' jsme už psali, hlavně ve vztahu k jejímu tragickému obsahu. Nyní se nám nabízí i porovnání těchto neobvyklých variant tragedií i po stránce formální. A můžeme představit, že i když se po stránce metody dramatické úpravy liší, motivace je proklatě stejná. Je to bezohlednost ku všem, kteří jsou postiženi, neboť nejsou zrovna členy OF nebo KSČ.

Porovnávací způsoby rozboru jsou obvyčejně poučné. Jak jsme se zmínili, již jinde, ve Hře o bidě se o bidě jako takové vůbec nehovoří. Ta však již pro někoho začíná, pro jiné už je, a na ten zbytek čeká. Nikdo se neodvážá tvrdit, že by mohla někdy za vlády OF skončit a ani vláda OF nevidí konec. Správně! S největší pravděpodobností nebude konec bidě. To je to tajemství, které OF skrývá a proto také napsalo tento kus jako hru bez konce. Jinak, když by si obyvatelstvo představilo tu nekonečnou bidu začínaje dneškem, tak by nečekalo a vyšlo by do ulic již dnes, kdy je ještě čas na nápravu. Rozumí se, nápravu nemůže dělat OF, jež nás do té bidy přivedlo ani KSČ, která dala té bidě marxistické základy.

Na druhé straně, ve Hře o demokracii, představitelé ve vedoucích rolích stále o demokracii hovoří, ale když se jich někdo zeptá co to je, tak si na to musí povolat odborníky z vysoké školy. Jinými slovy, samé velkolepé řeči, ale protože nemají zájem avést demokracii do

praxe, i když je to velmi modní slovo, zůstane jen u těch slov.

Tak se tyto dvě hry bez konce navzájem výrazně liší. O demokracii se pořád hovoří, ale žádná není, ani se za vlády OF nepředpokládá, i kdyby OF trvalo do nekonečna. O bidě se nikdy nehovoří, ani hovořit nebude, ale bidá je a když OF bude trvat do nekonečna, tak bude také bidá.

Ve svých hrách se OF obvyčejně snaží opít dobré lidi rohlíkem. Na demokracii jim nabídnou část od částe volby, a je to podvod. Na bidu jim nabídnou kupony, za které si oni nemohou nic koupit. Dokonce OF chce, aby se jim za ně platilo. Když v té bidě ještě lidé mají nějaké peníze, tak jim OF chce to utrpět ještě příhorší.

OF se svými komunistickými kořeny dobře ví, proč nesmí připustit demokracii. V demokracii by se OF vůbec nedostalo k moci. Když by se přece nějak dostalo k moci jako tenkrát, tak už by bylo teď dávno od války.

Z nedávné minulosti však víme, že statisíce lidí mohou demonstrovat i bez demokracie. Lidé v dnešním světě, i v tom bez demokracie, demonstrují, našťávej, obvyčejně za nastolení demokracie a život v blahobytu, ne v bidě. Tak jsme už dříve uvedli, tak mohou tyto hry OF bez konce přece jen skončit, a to velmi brzy a velmi náhle. Doufáme, že ještě dříve, než se zavleče diktatura s terorem, a dokud je ještě co

"Res publica" č. 48/91

20 Nedělní Hlasatel

26. května 1991

Zvony domova

**Zvony domova nechť slavně zvoní
těm, kdo odcházejí hájit zemi rodnou.
Její květy ať jim dlouho voní,
hrouda, kterou chránili, ať pro ně plodnou!**

**Zvony domova nechť slavně uvítají
ty, kdož vracejí se, odrazivše nápor.
Krásné tváře ať se usmívají
na ty, kteří k slávě nesli český prapor.**

**Zvony domova nechť tiše zvoní
těm, kdo nevrátí se pod své střechy chudé.
Krásné oči nechať slzy roní,
hrouda, kterou chránili, jim lehká bude.**

**Zvony domova nechť tiše zvoní.
tiše, tiše, sen by nerušily.
Nechať květy nad hrobem těch voní,
kteří padli, abychom my žili.**

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 Fax: (708) 749-1935

Second class postage paid at Berwyn, Illinois

Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

President George Bush
The White House
1600 Pennsylvania Avenue
Washington, D.C. 20006

Ileana Ross-Lehtinen, M.C.

James A. Fraficant, Jr., M.C.

Obstáli jen Havel a Ruml

OTAKAR ZOUFALÝ

Na zprávu o puči v SSSR reagoval svět různě. Někteří puč odmítli, někteří vyčkávali, někteří počítali s tím, že akceptují novou realitu, někteří dokonce jáslali. Překvapení nad zprávou o provedení puče je označováno za selhání jak západního zpravodajství, tak i západní zahraniční politiky. Za pučisty se jásavě postavila Organizace pro osvobození Palestiny, Khaddafi a Saddam Husein.

Západ sice bojuje se zbraněmi i hospodářsky proti Husejnovi, ale stále potězuje OOP jako jediného zástupce Palestinců. Je to těžko pochopitelné. Za hrdinu boje proti pučistům, Jelcina, se bez výhrad postavili jenom tři státníci: anglický premiér Major, americký prezident Bush a československý prezident Havel. Pro celosvětovou politiku to znamenalo udání směru. Ti, kteří pak váhavě následovali, budou stát dlouho v pozadí. Zdůrazňování dodržování mezinárodních smluv rakouským kancléřem Vranitzky a německým ministrem zahraničí Genscherem je důkazem bezúspěšného taktizování.

Nás zajímá, jak — mimo presidenta Havla — reagovala v Československu vláda a parlament. Jediný člen vlády, který se ve svém prohlášení, vyslaném Svobodnou Evropou, postavil naprosto jasně odmítavě k pučistům, byl první náměstek federálního ministerstva vnitra Jan Ruml. Deklarace pana Rychetského a Dubčeka jsou označovány za čiré pošetilosti. Vláda se sešla, až byl po čtyřech dnech puč zlikvidován, tedy s křížem po funuse. Vedení armády (dá se přitom vzpomenout na zradu generála Svo-

body v roce 48) vyčkávalo. Požadavek Bezpečnostního štábu (Rumlův), aby na přistávací plochu letiště najela nákladní auta s pískem, armáda nesplnila. Přistávání okupantů na letištích v roce 68 jsme ještě nezapomněli. Zato velitel pohraniční policie generál Ryšavý se ukázal jako skvělý organizátor a zajistil s vlastní iniciativou nutná bezpečnostní opatření na hranicích se SNR, Polskem a SSSR.

Pozdní reakce vlády a nečinnost branně-bezpečnostní komise parlamentu je právem kritizována. Tydeník RE-SPEKT uveřejnil v č. 34 rozhovor Jaroslava Spurného s Janem Rumlem, kde je líčen velmi kriticky celý vývoj událostí v těch pohnutých čtyřech dnech. Myslím, že bude dobré, když budu citovat závěr tohoto rozhovoru: „O minulosti se musí říci jasná pravda. Lidé, kteří byli obětmi komunismu, nesmějí mít pocit, že si z nich děláme srandu. Tady máme obrovský dluh a nikdo se tím nezabývá“.

Sledujeme-li reakce některých politiků v pučových dnech, zarazí pasivita Dubčeka. Rudolf Battěk se dokonce smál pohotovosti ve vnitru a ve spojení! Předseda branně-bezpečnostního výboru Lis vyčkával dva dny ve Vídni, měl dost času.

Nesouhlasím s Dubčkem, Lisem, Rychetským, Battěkem a Čarnogurským. Ve chvílích zkoušky politické zralosti a vyspělosti obstáli jen Havel a Ruml. Exil jistě nerozumí všemu, co se v Československu odehrává, mění, vytváří, ale v tomto případě by měl každý vědět, na čí straně stojí.

ŘÍJEN — OKTOBER 1991

akoví politici neobstáli, selhali. Jednání československého premiéra Čarnogurského v době obrany státu musíme považovat za atastrofální. Situaci v SSSR označil za katastrofální, odmítal puč odsoudit s odůvodněním, že se jedná o „vnitřní záležitost sovětského svazu“. Má být zahraniční politika Slovenské republiky vedena v tomto duchu? Nebo je to výraz starostí před tím, že slovenský stát je ještě se SSSR ve válečném stavu?

Nástup krajní levice

Sametová revoluce za dva roky nedokázala zatlačit KSČ do defenzivy. Skončené vyšetřování událostí 17. listopadu nepřineslo pro stranu žádné příliš kompromitující materiály. Připomínání zločinů padesátých let ztratilo pro veřejnost (kromě postižených) na zajímavosti, takže KSČ si zcela pragmaticky ponechala dosavadní jméno. Krajní levice, povzbuzena tímto vývojem, však není spokojena s mírným hlasem Rudého práva a vydává vlastní bojovnější tiskoviny, např. Haló noviny Praha (podtitul „Pokračovatel deníku, u jehož zrodu stál B. Šmeral“), Naše pravda Ostrava, Tam-tam Brno a v jiných krajích vycházejí asi další.

Teoretickým základem tohoto ostrého hlasu levice je útočné tvrzení, že „Naše strana byla díky protikomunistickému tažení očistěna od lidí mravně narušených, od parazitů a maloměstáků. Můžeme se proto vrátit k původnímu komunistickému programu výstavby samosprávné občanské společnosti“ (Haló noviny). Základem těchto programů je doplnění parlamentní demokracie o ekonomickou. Polistopadový vývoj se podle tohoto tisku odklonil od požadavku sociální spravedlnosti a zmařil prý naději občanů, že se stanou sku-

tečnými vlastníky svého národního majetku. Místo toho se však vytvořené hodnoty vracejí církvi a feudálům. Proto se strana musí zamyslet nad novým dějinným „poučením“ a dále bojovat za sociální spravedlnost.

Levicový tisk často používá argumentaci. „V postatě se opakuje, co už tu bylo — občanovi jsou zase předkládány jednostranné „pravdy“. Listopadová revoluce hlásala, že řídicí funkce se budou obsazovat jedinečně podle odbornosti, ale skutečnost je jiná. Na základě jakých kritérií se stal ředitelem policie J. Ruml mladší? Jaké má odborné vzdělání?“ Když redaktoři uveřejní rozhovor se členem strany, na závěr záměrně poznamenají: „Loučil se s námi a ještě dodává: Ale moje jméno, soudruzi, raději neuvádějte“ (Haló noviny). „Už zase se říká „oni“ a jsou tím míněny „nové struktury“, občan je v veřejného života vyšachován“ (Naše pravda). Ojedinelé stížnosti se týkají údajného teroru. Starší poctivá soudružka prý dostala výhrušný anonymní dopis a zemřela na infarkt. Jméno ani obec Haló noviny nezveřejnily.

Jinou skupinu prostředků levicové propagandy tvoří drastické popisy nových poměrů, nastolených ekonomickou reformou. Drobná kurziva Haló novin připomíná, že „před dvaceti lety jsme zažili normalizaci, na kterou většinou neradi vzpomínáme. Teď ovšem procházíme normalizací mnohem fundamentálnější. Normální je nezaměstnanost... Normální je inflace... Naprosto normální jsou rozdíly mezi chudými a bohatými... Normální je také, aby Pražské jaro čekalo, zda se ho rozhodne sponzorovat velkobankéř X nebo velkouzenář Y...“ Kromě těchto tvrzení

uveřejňují redakce drastické drobnosti, údajně vybrané z dopisů čtenářů: „Byly doby, kdy litr mléka stál 1,60 Kčs a také, kdy se těžce pracujícím dávalo zdarma. Dnes stojí voda pro kojence 2,50 Kčs.“

Existuje samozřejmě také vyhraněný pravicový tisk, který si však podle obsahu nevíšimá pravověrných komunistů, ale těch, kteří převlékli kabát a nyní působí na vedoucích místech státu a vládních stran. Pražská antikomunistická iniciativa (PAI) vydává občanský „Ty rudá krávo“ (8 tisíc výtisků). Obsah charakterizují oznamy na první straně: Komunistické myšlení představitelů OH,... Dnes pomlouváme Petra Pitharta, Zdeňka Jičínského, Pavla Rychetského, Václava Havla, Miroslava Sládka a další soudruhy.“ Sládek, označovaný zde za příbuzného komunistů, však vydává bojovný týdeník Republika. Obsah prozrazuje honbu za senzácemi, publikuje zde Dolejší, Navrátil, Petrášová (známá svými hrubými výpady proti prezidentu Havlovi). Mnohé články jsou zmatené, ale základním tónem je požadavek: „odstranění komunistů z vedoucích míst“. Ale tyto pravicové tiskoviny, kterých je jistě více, nejsou soupeřem vyhraněného komunistického tisku, neboť jejich obsah se míjí.

Nakolik jsou krajní levicové listy úspěšné? Čs. občan za čtyřicet let nechtěně zapsal do své mysli pseudopoučky kladné: Dělník je tvůrcem hodnot, SSSR obráncem míru, chudý člověk je dobrý. I záporné: Kapitalista vykořisťuje, v USA jsou váleční štváči, boháč je zlý.

Když redaktor vhodně a nenápadně zaměří článek na některé z hesel, vzbudí živou odezvu. Články popisují krajní a výjimečné případy nouze, aby vzbudily soucit a zároveň odpor proti současnému režimu. Např. dopis čtenářky: „Ztratila jsem práci, zemřela mně matka, dcera se rozvádí, jsem v úplné bídě.“ Redaktor neuvádí okolnosti (proč ztratila práci) a není jisté, zda si celý dopis nevymyslela! Poněvadž v budoucnosti můžeme očekávat zesílení této kampaně: Porovnávání příjmu podnikatele a uklízečky, dra-

POZNÁMKA REDAKCE: O. Zoufalý samozřejmě nemohl uvést všechny hlasy „proti“ a „pro“ pučisty. Redakce považuje za nutné dodat, že k těm, kdo puč odsoudili, patří i spolkový kancléř H. Kohl, který dočasně k vůli puči přerušil dovolenou. Také v ČSFR bylo více PROTI. Jako jeden z oněch hlasů citát z prohlášení Čs. strany lidové: „Apelujeme na všechny demokratické země... k účinné podpoře historických přeměn v SSSR směřujících k demokracii“. Prohlášení bylo vydáno krátce poté, co moskevský rozhlas 19. srpna oznámil provedení puče.

NÁRODNÍ POLITIKA

stické líčení osudu nezaměstnaného, studenta bez nástupního místa atd., bude nutné, aby denní tisk tyto dezinformace účinně vyvracel.

Dr. Dušan Novák

Václav J. Vostřez, předseda CML v Kanadě,
18 Aintree Crt., Hamilton, Ont., L8K 4R9.

Hamilton, 7. XI. 1991.

Pan Zdeněk Zimmer, pokladník CML v Kanadě
877 Upper Gage, Apt. 908, Hamilton, Ont., L8V 4K3

Věc: Organizace канадské výpravy na společnou děkovnou pouť exulantů a zahraničních krajanů na Velehrad, 5. VII. 1992 a do dalších poutních míst ve Vlasti.

Milý příteli,

Již dříve jsme při společném jednání dohodli, že budeš řídit organizační stránku канадské výpravy na pouť na Velehrad a po Vlasti v červenci 1992. V té době už asi bude po volbách, při kterých budu účinkovat jako zahraniční pozorovatel a přiřadíme se k vám až na Velehradě. Duchovním vedoucím канадských poutníků bude zemský duchovní ráce CML, dp. Josef Šach. Poutníky z U. S. A. a Severní Ameriky povede Msgr. Dr. P. Esterka a ti to budou mít vlastní organizaci podle svých potřeb.

Následující připomínky považuj laskavě jen za návrhy:

Po dobrých zkušenostech při pouti krajanů do Říma a Jugoslávie, v listopadu 1989, s cestovní kanceláří Global Expeditions, P.O. Box 3100, 87 Mill St., Almonte, Ont. K0A 1A0 (tel.: 613-256-4057), jsem je požádal o převzetí obchodní stránky dopravy letadlem z Toronto do Vídně a zpět. Je třeba s nimi dojednat smlouvu o odletu letadla z Toronto v pátek večer, 3. VII. 92 do Vídně a odtud zase zpět nejbližším letadlem po 13. VII. 92. Někteří poutníci se v ČSFR září dále a proto je nutné dojednat možnost otevřených letenek pro návrat. Také i leteckou dopravu ze vzdálených míst Kanady, s Torontem jako přestupní stanicí. Je třeba dojednat cenu základní letenky a pojištění a termíny pro přihlášení, se zaplacením zálohy (Výše ?) a konečně celé ceny. Závazné přihlášky a platby přijímá přímo cestovní kancelář. Pro Tebe zůstane jen potřeba být s nimi čas od času ve styku, pro řízení kartotéky CML s jmény přihlášených poutníků a jejich adres (i telef.), s udáním data odletu zpět z Vídně podle přání jednotlivců (což se už později neší měnit).

Výzvu k účasti na pouti zařadím do oběžníku, který rozešlu krajanům v Kanadě ještě před Vánocemi, ku konci listopadu 8 91.

Páter superior dp. Josef Hlašíš, S. J., Stojanovo nádvoří 206, 687 06 Velehrad, ČSFR, nás očekává a 5. VII. 92 se tam zúčastníme normálního pořadu. Je třeba vybrat a zajednat nejvýhodnější cestovní aganturu v ČSFR s oddělenými rozpočty (úhrada se rozdělí podle počtu účastníků) pro:

1. Doprava autobusem z letiště ve Vídni na Velehrad, 4. VII. 92 a tam, či v okolí noclehy 4. a 5. července se snídaněmi - večere 4. VII. a oběd 5. VII. (večeři si obstará každý sám).

2. Autobusová výprava od 6. VII. do 12. VII. k prohlídkám míst a do poutních míst: Levoča, Šaštín, Sv. Hostýn, Sv. Kopeček, Stará Boleslav, Sv. Hora... -nocleh ve Vysokých Tatrách a na Radhošti... prohlídka měst Nitra, Trnava, Bratislava, Brno, Olomouc, Hradec Králové, Praha. Možnost návštěvy místa bl. Zdislavy a uvítání sochy P. Marie v Exilu v Praze (Strahov), když to vyjde, 12. VII. 92. Noclehy se snídaněmi, obstarání obědů - večere každý sám. Při této části programu bude nejvíce přihlášených. Třeba vybrat zálohy: \$100.- ?

3. Autobusem z Prahy do Vídně 13. VII. 92.

Ve Vídni bude samostatný rozpočet a program podle času do odletu. Možnost i zájezdu do Mariázell a bitevní pole křesťanů s Turky...

S přátelským pozdravením

Tvůj

V. Vostřez

Seznam zakládajících členů společnosti LIBRI PROHIBITI

Jiří GRUNTORÁD

Ivan HAVEL

Václav HAVEL

Michal HOLEČEK

Karel JADRNÝ

Josef JELÍNEK

Milan JELÍNEK

Vlastimil JEŽEK

Eva KANTŮRKOVÁ

Ivan KLÍMA

Oto MÁDR

Jaroslav OPAT

Radim PALOUŠ

Hana PONICKÁ

Vilém PREČAN

Pavel TIGRID

Zdeněk URBÁNEK

Ludvík VACULÍK

Jan VLADISLAV

LUCRETIUS Carus, Titus, asi 97–55 př.-n. l., římský básník a filozof; nejvýznamnější představitel epikureismu v latinské literatuře. Zachovalo se jeho velké básnické dílo O přírodě, které je nejúplnějším výkladem antické materialistické filozofie a jehož základním cílem bylo vyložit nauku filozofa ěpikúra, a tím

EURIPIDÉS

ZPRÁVA O LIBRI PROHIBITI

Sv. 11 – Titus Livius: Dějiny I, přel. Pavel Kucharský a Čestmír Vrānek, předml. Vaclav Marek, 1971

ARISTOFANES

Minulost

Idea knihovny, ve které by byly soustředěny samizdatové a exilové publikace, není nikterak nová. Uvažovalo se o ní již v sedmdesátých letech, tehdy se však pro stálý tlak a represe realizovat nedala. Knihy se půjčovaly jen mezi přáteli, vždy s rizikem soudního postihu za pobuřování či podvrazení republiky.

Po 17. listopadu 1989 se situace změnila. V té době také vznikl konkrétní projekt - zřídit *Libri prohibiti* - nezávislou knihovnu a čítárnu. Realizace narážela na řadu obtíží - ať už s hledáním vhodného a laciného pronájmu, nebo s nedostatkem finančních prostředků vůbec. Po neúspěšném jednání s ONV Prahy I se za pomoci NVP podařilo získat místnosti v prostorách dnešního Okresního úřadu Praha - západ. Problém technického vybavení vyřešila Nadace Charty 77 zapůjčením osobního počítače a kopírovacího zařízení, zároveň přispěla peněžním darem (20 000 Kčs), který umožnil vybavit knihovnu nejnútnejším nábytkem a regály. V pondělí 22. října 1990 tak mohla být *Libri prohibiti* - nezávislá knihovna a čítárna slavnostně otevřena.

HIPPOKRATÉS

SOKRATÉS

zbavit lidi strachu z nepoznané přírody. O první vydání jeho díla se zasloužil Cicero. Lucretius významně přispěl k vytvoření latinské filozofické terminologie a svým dílem zásadně ovlivnil nejen řadu současníků, ale byl hojně čten i v dobách, které nebyly materialistické filozofii nakloněny. Vyšlo v překladu J. Novákové v roce 1971 (sv. 12).

PUBLIUS VERGILIUS MARO

(70–19 př. n. l., slavný římský básník. Podle Suetonia (sv. 24) Vergiliovu nadání věstil už sen, který měla jeho matka: Jeho matka měla v těhotenství sen, že porodila vavřínovou větev, která jakmile se dotkla země, zapustila kořeny a ihned vyrůstla do podoby dospělého stromu, lichu různých plodů a květů." (str. 331–332) Vedle Suetonia, který o Vergiliovi napsal celou kapitolu ve svém díle O vyznačných literátech, cituje tuto básníka s oblibou také Seneca (sv. 4 a 51).

DIOGENES ZE SINÓPY

(asi 400 – asi 323 př. n. l., neiradikálnější představitel kynismu v životní praxi, stesovník Alexandra Velikého. O Diogenovi se vypráví nesčetné množství historek a anekdot (viz premiérový svazek na veselé straně, AK 1971). Např.: Filozof Platon podal tuto definici člověka: "Člověk je tvor dvounohý, bez chlupů." Diogenés mu přimel do hlavy skobaného kůňouta a povídá: "Tak se odivejte, tohle je člověk." (str. 69) Duchu své filozofie vedl potulný život, vyděl v sudu a bez rozpaků dělal na veřejnosti věci, které nedělal ani v ústraní. Jeho názory často cituje ěpiktetos (sv. 1) a setkame se s nimi i u Cicérona (sv. 32).

PLATÓN

LIBRI PROHIBITI, nezávislá knihovna a čítárna, Podskalská 19, 128 00 PRAHA 2
Příspěvky a dary můžete zasílat na naše konto u České spořitelny, číslo účtu 1095343-018,
název účtu LIBRI PROHIBITI, Podskalská 19, Praha 2, konst. symb. 0800 0179.

Přítomnost

Libri prohibiti - nezávislá knihovna a čítárna je veřejnosti otevřena denně od pondělí do čtvrtka, vždy od 13.00 do 17.00 hodin. Fondy knihovny jsou návštěvníkům přístupné převážně prezenčně, domů se knihy a časopisy půjčují jen ve výjimečných případech a jen tehdy, jsou-li od nich ve sbírce duplikáty. Potřebné články i celé publikace si však mohou zájemci nechat na místě okopírovat, v menším rozsahu na počkání.

Ve fondech knihovny bylo v polovině roku 1991 na 1 500 exilových a přes 2 000 samizdatových publikací, často unikátních exemplářů, dílčí bibliografické práce o samizdatové a exilové literatuře a rozsáhlá sbírka periodik naší i zahraniční produkce.

Provoz knihovny je hrazen ze soukromých prostředků - darů čtenářů a příznivců knihovny, které však nepostačují krýt ani základní výdaje. Sponzora dosud knihovna hledá.

IUVENALIS, Decimus Iunius, asi 50–127, římský satirický básník. Jeho literární tvorbu představuje 16 satirických skladeb, v nichž kritizoval morální úpadek římské společnosti a rozebíral morálně filozofické otázky. Vyšlo pod názvem *Satiry* v překladu Z. K. Vysokého v roce 1972 (sv. 13).

LUCANUS, Marcus Annaeus, 39–65 n. l., římský básník; synovec filozofa Seneky. Vynikal fečnickým a literárním nadáním. Napsal v pozdějších dobách vysoce ceněný historický epos *Farsalské pole*, v němž vylíčil válku mezi Caesarem a Pompeiem; vyšlo v překladu J. Nechutové v roce 1976 (sv. 33).

LIVIUS, Titus, 59 př. n. l. – 17 n. l., římský historik. Je považován za nejvýznamnějšího prozaika Augustovy doby. Je autorem rozsáhlého historického díla *Ab urbe condita*, v němž vylíčil římské dějiny od bájněho příchodu Aenea do Itálie a založení Říma až do své doby. Jeho hlavním cílem bylo vylíčit slavnou římskou minulost a tím přispět k morální a politické obrodě společnosti své doby. Z díla se dochovalo v úplnosti 35 knih a řada stručných výtahů; poprvé u nás v úplnosti vyšlo v šesti svazcích pod názvem *Dějiny* v letech 1971–1979 v překladu Č. Vránka, P. Kucharského a M. Husové (sv. 11, 17, 21, 28, 34, 40).

Jiří Gruntorád se svou paní

THEOPHRASTOS

Budoucnost

Částečné řešení spatřujeme v založení společnosti *Libri prohibiti*, která by měla sdružovat bývalé samizdatové a exilové vydavatele, publicisty a přátele knihovny. Předpokládáme, že část výdajů nutných k provozu knihovny pak bude možné hradit z členských příspěvků. Společnost již byla zaregistrována u ministerstva vnitra České republiky.

Rádi bychom rozšířili hodiny pro veřejnost, chceme též zřídit oddělení zvukového a filmového samizdatu, v prostorách čítárny chystáme malou expozici samizdatové techniky. Nadále hodláme rozšiřovat knihovní fond. Máte-li doma dnes už zdánlivě bezcenné strojopisné knihy, stará čísla exilových časopisů či už nefunkční cyklostyl, nabídněte nám je. V knihovně o ně bude dobře postaráno.

Chečete-li se stát členem naší společnosti, zašlete nám vyplněnou přihlášku.

Za společnost LIBRI PROHIBITI

PRAEMIUM
znamená dar

Jiří Gruntorád